

Poetis quidlibet audendi semper aequam potestatem esse, liberanda
 fidei, quam fratri tuo nuper, humanissime ad me visenti, de-
 deram, non erudienda tibi, ne fallaris, mitto. quantumvis
 à perita manu sint, atque eo nomine sedulo mihi
 asservata, satis constat, tuis nihil praecipituras esse, quod
 exemplo si laudari possit prior non statueris, vel conuellere
 nequeas, si praeter artis genium sit; quem extra te frustra
 quaeri, tam est certum, quam quo te natura dux euegit
 nullà disciplinà ascendi. De Carmine vernaculo Homilie
 doctissima summi viri F. Voetij adscripto fecisti gratum
 quam quod maxime arbitro tamen harum rerum nimis
 quam imperito. Etenim si red hostiando par ipse mihi
 fuisset visus, non has fortasse tam à G. & P. gratias
 tulisses. Nunc eò me deiecisti, ut si quidem sperare
 fas sit tot olim hoc ingenere ineptiarum mearum nec
 numeros te vidisse, nec verba tenere, prima felicitatis
 loco habiturus sim. prima, si unam excipis, quam
 tum experias, si vel amare me digneris, vel amari
 a me, ut postulo, benigne peras. Vale diu patria
 hujus atque aevi nobile et illustre decus, et insigni viro
 quem nominari salutem a me plurimam, nisi graue
 est, dici mando. Haga Com: Prid: Cal: Quintil: 1636.

Tui observantissimus
 C. H.

Schurmannæ. Nobilissima Domina.

(242).

Sequitur hæc, de qua disci, alteram Athenas noctua.
 Quales cumque sint, singulis hoc praestit debeo, quod in
 summis artificibus prodierint. Hoc demo tuosum,
 quod ampliores utrisque regula typi vulgata prodeunt,
 quod cum hætenus bonâ fide nesciuerim, veniam
 promissa nuper, inutili nunc molestia a te peto, et
 ut amari velis a

3. Jul: 1636. Tui addictissimo
 C. H.

Beueronicio.

(243).

Stadam in procinctu, Viri Amplissime, cum humanissimas
 literas, et munera item magni praestij, quibus me
 adire voluisti, tabellaribus traderet, adeoque te
 comitem